

Glipen 1969 till 1980

Här kommer en beskrivning hur Västra Glipen kom att bli Kungsörs segelsällskaps klubb ö.

I juli 1969 läser Gunnar Larsson ("foto Larsson") i Bergslagsbladet att ön Glipen är till salu, Gunnar ringer kassören Per Schelin och talar om ön Glipen, Per ringer vidare till Erik Sörberg och Hugo Gren som båda satt i styrelsen, vi kom överens om att försöka köpa ön. Vi fick en tid klockan 12 samma dag hos mäklaren i Västerås. Vi åkte dit alla tre och 12.30 var det köpt. Erik Sörberg hade en postväxel med sig på 30000 kronor av egna pengar som han lade ut, säger Per Schelin.

Köpet kunde sedan godkännas med stort bifall under ett extra medlemsmöte efter semestern. Om Erik Sörberg sägs, att om klubben inte köpt Glipen, så hade tagit den själv.

På grund av rådande förhållanden med tung trafik i farleden norr om Gliparna har holmen inte med önskvärd säkerhet kunnat utnyttjas som natthamn.

På ön finnes en klubbstuga och andra anordningar för verksamheten. Djupförhållandena kring ön är sådana att direkt tilläggning mot strand ej är möjlig. Svall och sug från farleden har visat att olika bryggarrangemang ej fyller behovet för trygg natthamn. Kraftig isgång medför dessutom stora påkänningar på bryggor.

Vid inköpstillfället var avsikten att farleden norr om Gliparna skulle flyttas och gå söder om Torpa fyr. Av kostnadsskäl kom dock sjöfartsverket senare fram till att farleden skulle kvar ligga norr om Gliparna, vilket trots segelsällskapets protester fastställdes av Vattendomstolen 1973. Med anledningen av att farleden efter Mälarledens utbyggnad och fördjupning kom att trafikeras av allt större lastfartyg krävde sällskapet att sjöfartsverket skulle förpliktas att anlägga en skyddande pir mot farleden eller på annat sätt anordna trygg natthamn. Trots skrivelser till vattendomstolen, Kungl. Maj:t och kommunikationsdepartementet samt sjöfartsverket kunde något gehör för sällskapets framställning icke erhållas.

Vintern 1970 byggdes en 30 meter lång brygga i lärkträd vid Glipen, där det inte fanns möjlighet att lägga till direkt mot land. Bryggan utgick från stenhällen strax efter inloppet mellan Västra och Stora Glipen, ungefär där jollarna har sin uppläggningsplats idag. Redan vintern därpå demolerades bryggan av kraftiga rörelser i isen och sjöhävningen från den intilliggande fartygs leden. Leif Schelin minns hur problemen hanterades.

Bryggan reparerades flera gånger och kunde till nöds vara kvar till 1976. Sedan ersatte vi den med en 20 meter lång pontonbrygga i betong som vi köpte från ett företag i Nyköping för 52000kr 1978. Ansökan om statsbidrag för denna brygga har ingivits till naturvårdsverket 78.06.07.

Det var mycket pengar då, men det var en bra investering för den håller än, där den idag ligger som skydd för ostliga vindar på Glipen, säger Leif Schelin som var med i arbetet på att anlägga en hamn på Glipen.

Redan 1972 hade dock tanken på en bättre hamn genom muddring kommit så långt att ägaren till grannfastigheten Dävö 2:6 kontaktades med begäran om förvärv av erforderligt vatten och markområde. 1977 hade underhandlingarna kommit så långt att ansökan om fastighetsreglering kunde inlämnas till lantmäterimyndigheten. Efter ytterligare förhandlingar med fastighetsägare och mäklare samt handläggning av lantmäteri, byggnadsnämnd och länsstyrelse har fastighetsregleringen påbörjats och beräknas vinna laga kraft 1980.02.29.

En byggkommitté bestående av Karl-Henning Gotthardsson, Bengt Larsson och Leif Schelin bildades. Det gick åt folk varje helg för att jobba med det här. Vi hade en budget på 120000kr för att muddra och skaffa fram pålar och korrugerad plåt för skoning. Till en början drog/hoppade vi ner pålar med mankraft. Det gick åt sex gubbar för att trycka ner en påle. På lite större djup gick det lättare när vi hade hjälp av en grävmaskin. Själva muddringen kunde genomföras på en höst av Mudder- Kalle från Kvicksund, säger Leif Schelin.

På det sättet skapades en hamnbassäng på 40 x 45 meter med ett djup på 2.2 meter. En inseglingränna behövde också muddras. Den totala mängden muddermassor uppskattades till 5500kbm. De lades upp som utfyllnad mellan öns fasta mark och bassängen.

Ordförande i KSS vid den tiden, Tord Andersson, lyfter fram den betydelse som Karl-Henning Gotthardsson hade för projektet.

Han la ner ett jättejobb på det här, både när det gäller planering, markundersökning och genomförande. Han var byggnadsingenjör på kommunen och kunde hantera kontakterna med kommun (Köpings) och lantmäteriet. Så det mesta av jobbet skedde med överinseende av Gotthardsson, säger Tord Andersson

Uppgifterna kommer från Per Schelin, Leif Schelin och Tord Andersson och sammanställdes av Tommy Lindgren 2021

